

Eleccions 2003

Qüestionari als partits polítics

S'acosta dia 25 de maig i l'STEI-i s'ha adreçat de bell nou als partits polítics amb la intenció de destacar alguns temes del seu programa electoral, sobretot pel que fa a educació.

Aquí teniu la carta amb la qual els hem sol·licitat aquesta informació i tot seguit podreu trobar les preguntes que els hem fet, amb les respostes i les fotografies que ens han arribat fins al moment en què s'ha hagut d'imprimir (14 d'abril) la revista.

Jaume Ferran, 56 - 07004 PALMA - Tel. 971 901600 - Fax 971 903535 - MALLORCA
 Puríssima, 55 - 07760 CIUTADELLA - Tel. 971 482919 - Fax 971 484199 - MENORCA
 Madrid, 7 Ir-4* - 07800 EIVISSA - Tel. 971 303912 Fax 971 303912 - PITIÜSES
 web: <http://www.stei-i.org>
 E-mail: mallorca@stei-i.org, menorca@stei-i.org, eivissa@stei-i.org

Palma, 27 de febrer, 2003

Benvolguts membres de la Comissió Executiva:

Com és tradició en el nostre sindicat, cada vegada que hi ha d'haver eleccions autonòmiques i municipals es presenta un qüestionari als partits polítics que participaran en els comicis perquè el professorat de les Illes pugui conèixer, per aquesta altra via, la ideologia, les intencions, els dissenys, en definitiva el projecte polític de cada un, sobretot en matèria educativa.

Les respostes seran publicades a la revista PISSARRA (Revista d'ensenyament de les Illes) i, per aquest motiu, s'han de tenir en compte les següents observacions:

- No han d'excedir, en total, de les 1500 paraules.
- Han de ser lliurades, en suport informàtic, a la redacció de PISSARRA (Carrer de Jaume Ferran, 58. 07004, Palma), o per correu electrònic a stei-i@stei-i.org, abans de dia 15 de març. Si no fos així, malauradament, l'espai reservat al vostre grup es quedaria en blanc.
- Convé que ens adjunteu un original del vostre logotip i una fotografia de la candidata o candidat que presenteu.

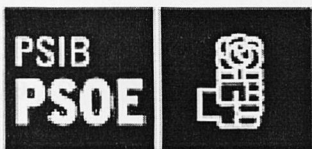
Tot esperant que tingueu a bé respondre les preguntes següents, ben segur que clarificadores del programa electoral del vostre partit, us saluda atentament,

Neus Santaner
 Secretària Gral.

CONFEDERACIÓ DE SINDICATS DE TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT
 Membre de la Internacional de l'Educació
 C/ Carretas, 14, 7è F - 28012 MADRID - Tel 915322264 - Fax 915322280

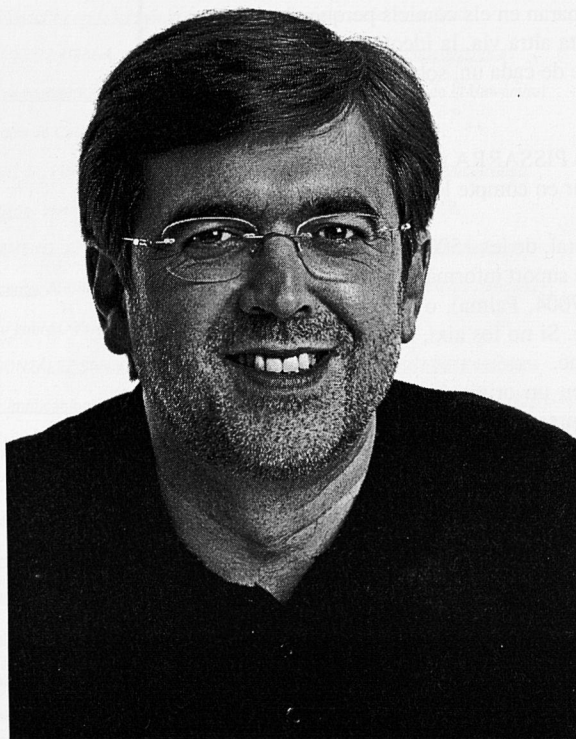
1-Quina valoració feis de la gestió de la Conselleria d'Educació en aquests darrers quatre anys?

El Govern ha fet un esforç que mai no s'havia fet a les Balears en matèria d'infraestructura educativa. El més important que s'ha fet ha estat invertir uns 120 milions d'euros, uns 20.000 milions de pessetes, per posar al dia o construir nous centres.

En aquests quatre anys s'ha hagut de transformar un sistema educatiu centralitzat a nivell de l'Estat en relació a l'ordenació i gestió cap a un sistema amb normativa i gestió pròpies i realitzades des del Govern. Aquesta ha estat una tasca complexa que s'ha dut a terme amb la participació de la comunitat educativa (Consell Escolar

de la CA,...) amb acords dels sectors implicats (pares i mares, sindicats i patronals) i amb una implantació correcta i sense conflictes. D'altra banda s'ha tractat de donar solució als problemes derivats de la implantació de l'ESO en relació als resultats escolars i a convivència escolar en els IES, atorgant una major autonomia d'organització i funcionament als IES. També s'ha iniciat una política de redistribució dels alumnes de nee i de compensació educativa, mitjançant una adequació de la normativa d'escolarització i un increment de les plantilles de professorat de suport als centres sostinguts amb fons públics. En general, si comparam les plantilles de professorat d'educació infantil, primària i secundària veurem que en aquests darrers quatre anys s'han incrementat de manera molt significativa. Finalment, cal indicar que s'han realitzat esforços importants per a la creació d'una xarxa telemàtica que se vagi incorporant a la realitat dels centres escolars.

*Francesc Antich,
candidat del PSIB-PSOE*

Estam convençuts que ha estat molt bona; a pesar de les mancances inicials que es trobaren d'infradotació econòmica i d'estructura administrativa, i de l'increment de la població escolar (que encara continua) s'ha fet una molt bona gestió. Aquests anys

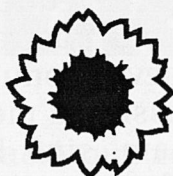
passaran a la història com els del gran impuls de l'educació a les Illes Balears.

De manera global la consideram correcta. Com a coses positives hi ha que s'han hagut d'afrontar reptes importants com la nombrosa incorporació de nous alumnes no catalanoparlants, adequació de la xarxa o una major inversió en noves tecnologies. Hi ha hagut, però, mancances per exemple en matèria d'organització o de racionalització de recursos, i a més, hem notat falta de decisió en la solució a problemes que s'arrosseguen d'enrere, com per exemple el fraccàs escolar, o el problema de la disciplina als centres.

Ens ha semblat bona. Hem de tenir present que les necessitats són moltes i les expectatives que s'han creat en tenir la Conselleria un govern de progrés també han estat moltes.

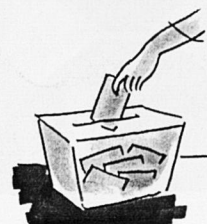
ELS VERDS

La Conselleria d'Educació ha treballat molt bé en aspectes com la normalització lingüística i en l'elaboració

de normatives pendents a nivell autonòmic per a l'aplicació de la LOGSE, així com en la regularització de dotació de personal per atendre les necessitats educatives. Pel que fa a l'ensenyament formal, tot i l'esforç en fer nous centres, a Palma s'ha frenat contra la inoperància volguda de l'Ajuntament, i en general s'ha de posar més rellevància en les etapes de 0 a 6 anys. De tota manera, el problema més visible és el barem de punts que cal obtenir per escolaritzar els infants i seguir treballant en l'assoliment de criteris que assegurin transparència i igualtat.

La Conselleria d'Educació, en consorci amb la resta de conselleries del Govern, s'ha limitat a gestionar la misèria heretada del govern del PP, de manera que les mancances dels uns (Pacte de Progrés) han estat molt semblants a les dels altres (Partit Popular): problemes estructurals com el finançament insuficient o la manca d'un model educatiu propi. Tenim, a més de qüestions conjunturals relativament imprevisibles com la immigració ininterrompuda al llarg de l'any i els moviments de població en edat escolar, en dificulten la solució; això, al marge de la manca d'iniciativa política en la regulació i assumpció de l'etapa escolar de 0 a 3 anys o l'elaboració de materials curriculars més favorables a la llengua, la cultura i la història de les Illes Balears i Pitiüses i del conjunt de la nació catalana.

2-Respecte del finançament d'Educació, quina és la postura del vostre grup? Proposaríeu una Llei de Finançament? Reivindicaríeu la cessió de més impostos? Quin percentatge del PIB de les Illes destinaríeu a Educació?

S'ha demostrat que el finançament que arribà amb el traspàs de competències era totalment insuficient. S'hi han hagut d'afegir molts de recursos i s'han cercat fórmules per millorar el sistema educatiu: pres-tecs amb el Banc de Crèdit Local, convenis amb altres administra-

cions, etc.

El Concert Econòmic i la independència fiscal ens permetrien disposar dels recursos necessaris que farien possible una Llei de finançament que permetés destinar el 7 % del PIB a l'educació.

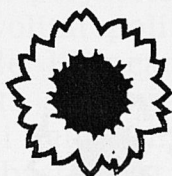

*Pere Sampol,
candidat del PSM-EN*

Quan la Comunitat Autònoma va assumir les competències d'Educació, ja vàrem manifestar que consideràvem que el finançament transferit era insuficient. Per parlar d'una Llei de Finançament hem de tenir clar amb quins recursos comptam. La nostra situació de desequilibri entre el que aportam i rebem de l'Estat no ens permet fer moltes elucubracions. És evident, per tant, que necessitam la cessió de més impostos per, no només en educació, poder invertir allò que la nostra societat es mereix per la seva productivitat. Ara bé, no és la cessió de més impostos el que reclamam, sinó la sobirania fiscal en forma de Concert Econòmic. Per últim, entenem que, com a mínim, hem d'invertir en educació el mateix que els països més avançats del nostre entorn, és a dir, devers un 2%.

El nostre grup pensa que l'ensenyament necessàriament ha de partir d'un principi d'igualtat d'oportunitats, amb mesures paral·leles per tractar la diversitat. Així mateix, pensem que s'hauria d'articular una llei de qualitat per a la igualtat i el seu finançament, que hauria de ser el 6% del PIB, precedida, l'esmentada llei, per un ample debat social.

ELS VERDS

Per què Educació ha de rebre molt menys que els recursos que es destinen a Defensa, per posar un símil d'exemple de prioritització ideològica? La política educativa ha de rebre un finançament suficient per assegurar un ensenyament de qualitat i per tothom. No fer-ho és un símptoma de retard civilitzatori greu.

L'única solució que realment faria viable un model d'educació pública de qualitat és la plena sobirania política en el marc de la Unió Europea, que ens permetria elaborar i legitimar un model educatiu auto-centrat i sense imposicions forànies,

tot i que provisionalment es podrien millorar els aspectes materials (creació de nous centres, manteniment de les instal·lacions, potenciació de l'adquisició i elaboració de materials educatius adaptats a les necessitats dels alumnes...) amb un Concert Econòmic amb l'Estat pel qual els diners recaptats al nostre país s'invertirien majoritàriament aquí i seguint disposicions i criteris ajustats a les nostres necessitats socials. Si disposàssim de Concert Econòmic o, millor, de sobirania plena en contraposició a la dominació neocolonial que patim, el percentatge del PIB que caldria destinar a Educació seria al voltant d'un 6%, per ser semblant quantitativament i qualitativament al dels països europeus més avançats i implicats en la formació educativa com un dels recursos humans bàsics, cosa que suposaria una inversió constant molt superior al que puntualment s'hi dedica en el pressupost del Govern de les Illes Balears.

El problema més greu és que s'arrossegue una transferència per part del Govern central mal dotada per part del Govern del senyor Aznar, el que ha obligat al Govern a destinar més recursos a Educació i, òbviament, s'han hagut de detreure d'altres llocs. És necessari renegociar la transferència d'Educació i per això el Govern, mitjançant el conseller d'Educació, ja va donar unes passes.

3-El desplegament de la Llei de Qualitat Educativa (LOCE) com pensau que afectarà l'autonomia de gestió i planificació de la nostra política educativa? I els trets lingüístics i culturals propis de les Illes Balears?

Sobre el paper la LOCE, com a llei Orgànica de caràcter de bàsica, però amb competència exclusiva en educació de les Illes Balears, no hauria d'afectar l'autonomia de gestió i planificació. Pel que fa als continguts, l'Estat fixa el 55% dels continguts comuns, i els mínims de llengua castellana i Govern de les Illes Balears, fixa els mínims de llengua catalana, l'ensenyament de la qual, estatutàriament, és competència autonòmica.

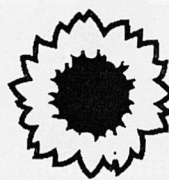
Les recents disposicions de ministeri per tal de desenvolupar la LOCE suposen de fet una sibil·lina tergiversació d'allò que disposa la llei. A més existeixen dubtes de la constitucionalitat de la llei.

En conseqüència haurem d'estar molt vigilants i actuar com pertoqui davant qualsevol ingerència de l'Estat en el que són competències transferides.

Ens ha semblat una llei perillosíssima tal com han avaluat tots els representants dels treballadors/es

de l'ensenyament, com els pares i mares, com els alumnes. Aplaudim el recurs d'inconstitucionalitat que ha presentat el Govern de les Illes Balears, en tots els articles. I sobretot, ens resulta molt preocupant el possible retrocés en allò que fa referència al respecte a l'ensenyament de la nostra llengua.

ELS VERDS

La LOCE representa una involució Lgreu. És una llei reaccionaria, segregadora i centralista al servei de les èlits. Però, cal no oblidar-ho, ha estat propiciada pel malestar d'una bona part del col·lectiu docent. Sens dubte, és una amenaça important per a la cultura pròpia.

La LOCE no es limita a reformar els aspectes que s'han demostrat més dèbils de la LOGSE, sinó que entra en el camp de la previsible delimitació de competències de les mal anomenades comunitats autònomes per garantir una major uniformitat educativa espanyolitzadora arreu de

l'Estat, menyspreant el fet que les diferents nacions que integren el Regne d'Espanya tenen característiques que han de ser enfocades amb criteris moderns i democràtics d'adequació a la pròpia realitat social, cosa que s'aconsegueix fonamentalment amb decisions preses des d'institucions més properes als ciutadans que ho puguin ser el govern de Madrid en el nostre cas.

La LOCE està pensada per a una nació monolingüe i no té en compte que els alumnes d'aquí reben més hores de classe de llengua que els mesetaris només castellanoparlants, de manera que la Conselleria d'Educació haurà d'arbitrar mesures extraordinàries per evitar que el català en surti perjudicat. Al cap i a la fi, l'espanyolitat política i l'espanyolització de l'educació són dos trets inherents al pensament transversal del PP i del PSOE, com ja s'ha demostrat a bastament amb el seu comportament present i passat a les corts espanyoles.

Sens dubte l'autonomia de gestió i planificació de la nostra política educativa es pot veure seriosament afectada per la posada en marxa de la LOCE. El grau d'indeterminació de moltes qüestions importantíssimes per a la gestió educativa és, encara a hores d'ara, molt elevat. Això no impedeix veure que la filosofia de la llei no és, precisament, afavorir el desenvolupament d'una veritable política educativa autonòmica. Més bé podem afirmar que es tracta d'una llei amb pretensions de recuperar competències per a l'administració central. És, a més a més i en conseqüència, una llei que mostra poca sensibilitat envers la diversitat cultural que caracteritza l'estat espanyol i

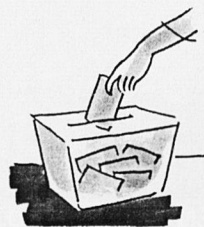
és poc respectuosa amb els trets lingüístics i culturals propis de les diferents comunitats autònomes.

La LOCE és un intent del PP per recuperar competències traspasades a les comunitats autònomes i uniformitzar els sistemes educatius. Pel que fa als trets lingüístics i culturals, les conseqüències poden ser altament negatives. Segurament un canvi molt important és a l'article 8, on determina que l'Estat establirà els ensenyaments comuns (no mínims) als quals correspondrà un mínim del 55 % dels horaris escolars, en comptes d'un màxim del 55% que fixava la LOGSE.

Els projectes de reials decrets que despleguen la LOCE suprimeixen el criteri de distribució proporcional dels horaris, cosa que farà molt difícil compaginar un horari lectiu racional i equiparar horari de les àrees o assignatures lingüístiques. Si les hores de castellà són intocables, al primer cicle de primària n'hi haurà d'haver cinc setmanals, i cinc més de català, per tant un mínim de 10 hores de llengua (anglès a part) amb un perjudici evident per a la resta de matèries.

La Conselleria d'Educació ha preparat un recurs d'inconstitucionalitat contra la LOCE i els decrets que la desenvolupen.

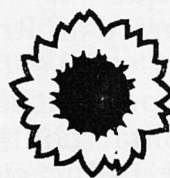

4-Què pensau de la pèrdua de poder adquisitiu de les treballadores i els treballadors públics de les Illes Balears, que és de 4'9 % durant els anys 2000, 2001 i 2002 i que arriba al 18% en els darrers deu anys?

ESQUERRA UNIDA

És evident aquesta pèrdua, que depèn de la política general del Govern Central del PP, i la seva política econòmica de dèficit zero, tal com recomana la UE.

ELS VERDS

No és just que siguin els treballadors públics qui hagin de pagar les males gestions dels seus superiors. Cal encetar negociacions que siguin alhora reivindicatives i solidàries.

*Miquel Rosselló,
candidat per EU*

Sobirania política a mitjà termini i Concert Econòmic a curt termini són l'única recepta que probablement curaria aquests mals, ja que bona part dels greuges vénen determinats per una política econòmica i pressupostària dictada i dirigida des de Madrid en les seves grans línies essencials, de manera que no som lliures per decidir quins recursos s'han de dedicar a l'educació i quins s'han de destinar a la guerra o a la repressió d'un poble, i ni tan sols podem determinar què han de cobrar les treballadores i els treballadors públics d'aquesta mal anomenada comunitat autònoma en funció de la pròpia realitat econòmica, quan tots sabem que vivim en un territori on el

turisme i l'especulació afavoreixen un creixement del cost econòmic de viure que habitualment resulta perjudicial per als ocupats en la funció pública.

Hem de fer tots esforços per aconseguir que ni els treballadors públics ni els qui treballen per a empreses privades pateixin pèrdues de poder adquisitiu.

Tot i que la legislació estatal no ha permès incrementar els sous dels treballadors públics més enllà del que marquen els pressupostos generals de

l'Estat, la Conselleria d'Educació i Cultura s'ha esforçat a incrementar les retribucions del personal docent i no docent per equiparar-les a les de la resta de treballadors públics.

Una vergonya, no es pot permetre que els treballadors en general, funcionaris inclosos, perdin poder adquisitiu. Tant ara el PP, com abans el PSOE, des del Govern de l'Estat, amb la Llei de pressupostos, han congelat repetides vegades els salaris, i els darrers anys, no han pujat els salaris al ritme de l'IPC. Defensam que els salaris han de pujar en concordança del IPC de les Illes Balears, que sempre és major que la mitjana estatal.

OFICINES D'INFORMACIÓ I ESCOLARITZACIÓ A LES ILLES BALEARS

Oficines de Palma

Oficina d'Escolarització
Ruiz de Alda, 4
07011 Palma
Tel. 971 732 880

Punt d'informació
Conselleria d'Educació i Cultura
Capità Salom, 29 - 1r
07004 Palma
971 176 500

Oficina d'Inca
Edifici del Centre del
Professorat i Recursos
Mestre Antoni Torrandell, 59
07300 Inca
Tel. 971 507 265

Oficina de Manacor
Edifici del Centre del
Professorat i Recursos
Camí de Brandris, s/n
07500 Manacor
Tel. 971 555 912

Oficina d'Eivissa
Edifici de la Delegació Territorial
d'Eivissa i Formentera
Vicent Serra i Orvay, 14
07800 Eivissa
Tel. 971 310 104

Oficina de Menorca
Edifici de la Delegació Territorial
de Menorca
Josep Maria Quadrado, 33
07703 Maó
Tel. 971 353 176

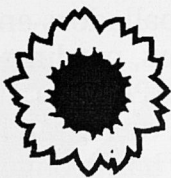

GOVERN
DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura

Quatre illes **un país** cap frontera

5-En matèria de Normalització Lingüística, quines són les directrius generals del vostre pla d'actuació per a la pròxima legislatura?

ELS VERDS

Com a partit, la nostra política lingüística s'ha de basar en una concepció ecològica de la cultura, on les interrelacions entre els diferents components del sistema social pas-

*Margalida Rosselló,
candidat d'ELS VERDS*

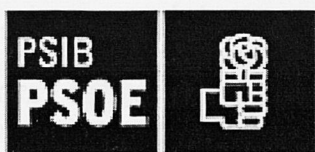
sen necessàriament per tenir present el factor lingüístic com a conformador d'una determinada forma de percebre la realitat propera, i tenint clar que el mestissatge cultural és el futur immediat que hem de viure com un enriquiment de la nostra història com a Comunitat Autònoma, però amb mesures de política lingüística que assegurin l'ús de català com a llengua prioritària per tots els col·lectius, com un factor clau de cohesió social. Els Verds promovem i practiquem l'ús del català com a llengua vehicular en la totalitat de comunicacions orals i escrites i en els nostres documents de projecció social.

S'ha d'elaborar una Llei de Política Lingüística que faciliti l'adopció de mesures eficaces, eficients i efectives per aconseguir el seu objectiu principal: la progressiva normalitat de la llengua catalana en un context hostil que l'està reduint progressivament als àmbits familiars i a reduïdes institucionals com l'ensenyament i certes àrees de l'administració pública.

Les lleis no sempre es fan en funció d'una demanda social prèvia, sinó que sovint tenen com a objectiu l'o-

rientació de l'opinió i la conducta dels ciutadans, de manera que condicionen els valors i les actituds de bona part de la població; així, el català no només ha de ser la llengua vehicular de l'educació en tots els seus nivells i varietats, sinó que també ha de dominar almanco en totes les àrees sotmeses a regulacions públiques: etiquetatge, mitjans de comunicació amb suport institucional, administració de justícia, cossos policials, etc.

Aquesta darrera legislatura ha suposat un avanç indiscutible en matèria de normalització lingüística. La nostra política pretén, d'una banda, garantir la continuïtat de les línies d'actuació mantingudes fins al moment. Ens preocupa, fonamentalment, no fer passes enrere, sobretot, dins l'àmbit escolar on la posada en marxa de la LOCE pot suposar una seriosa amenaça per a la consolidació del català com a llengua habitual dels

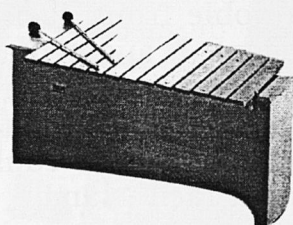
nostres centres educatius. D'altra banda, la nostra política pretén promoure l'ús de la llengua catalana a tots els àmbits de la nostra societat, posant especial èmfasi en la política cultural. És des d'aquí que impulsarem la coordinació amb les CCAA de Catalunya i País Valencià per tal de promoure conjuntament la llengua catalana com un dels trets identitaris de la nostra cultura.

S'ha d'elaborar un Pla General de Normalització Lingüística que impliqui tota la societat i que determini els objectius i les estratègies adequades per arribar-hi, perquè el català sigui present a tots els indrets i llengua exclusiva d'alguns àmbits i perquè quedi regulat l'ús lingüístic prioritari del català en els àmbits compartits amb altres llengües. S'ha de crear un observatori del procés de normalització lingüística que

Pedagogia Musical

PARTITURES,
VENT I CORDA

MUSICASA
CONSERVATORI

Sol·liciti'ns
el catàleg

Nou Centre:

C/ Sant Francesc de Sales, 16
(Rotonda Conservatori) PALMA
Tel. 971 72 28 26
www.musicasa.com

5(cont.)- En matèria de Normalització Lingüística, quines són les directrius generals del vostre pla d'actuació per a la pròxima legislatura?

interpreti les dades sobre la situació lingüística a les diferents àrees per poder programar actuacions adequades i reconduir amb agilitat les mesures de planificació lingüística.

El desenvolupament de la política lingüística ha d'anar acompanyat de campanyes informatives per difondre les actuacions de les institucions i perquè la societat n'assumeixi els objectius i les actituds i mecanismes més favorables.

Cal incrementar la coherència de l'acció de Govern en matèria de política lingüística que és un important eix transversal de l'acció institucional. S'han de generalitzar els serveis d'assessorament i dinamització lingüística a totes les àrees.

La formació lingüística dels professionals de cada àmbit, l'ús del català en els serveis, les comunicacions i la imatge exterior, i l'establiment dels perfils i requisits lingüístics adequats han de ser factor crucials per a aconseguir la normalització lingüística en cada camp. Aquestes accions han d'afectar també els serveis i fundacions que depenen de l'Administració i les empreses que s'hi vinculen.

La Direcció General de Política Lingüística ha de consolidar una estructura adequada a les necessitats de la nostra societat en recursos materials i humans.

S'ha de millorar el marc legislatiu per donar compliment als drets lingüístics dels catalanoparlants a camps com la restauració, l'hosteleria, els transports i les activitats públiques en general.

S'ha de consolidar la col·laboració

amb les administracions dels altres territoris de parla catalana per raons de coherència política, d'eficàcia i d'aprofitament dels recursos.

S'han d'incrementar les vies d'aprenentatge i adquisició del català adreçades a la població nouvinguda.

La política lingüística ha de ser un objectiu compartit i un referent transversal en qualsevol política d'immigració i ha de ser present a tots els sectors que s'hi relacionen: política social, sanitària, educativa, de vivenda...

S'ha de potenciar la producció audiovisual en català a les Balears per fer possible un model comunicacional propi.

La normalització lingüística, no es Lpot dur a terme només des de les escoles, sinó que ha de partir d'acions des dels diferents àmbits. L'objectiu és que la llengua comuna i que uneixi tots els habitants de les Illes sigui la catalana, per això s'ha de treballar en un doble front: facilitar-ne el coneixement i augmentar-ne l'ús. Per fer això s'ha de facilitar l'aprenentatge, s'ha de millorar l'oferta de cursos i de productes de consum cultural en "català fàcil", també s'ha d'augmentar la necessitat de conèixer la llengua catalana, fent complir la

legislació actual, i també ampliant-la, i a la vegada s'ha de posar en marxa campanyes de prestigi. En definitiva la llengua catalana s'ha de veure com una llengua de promoció social.

Concretament a l'escola s'ha de seguir en la línia de fer-la efectiva-ment llengua vehicular, aconseguint només això, ja avançam moltíssim perquè suposa moltes coses. Qualsevol política que es basi exclusivament en l'obligatorietat i l'exigència fora de mesura només aconseguirà un retrocés d'ús i de reconeixement.

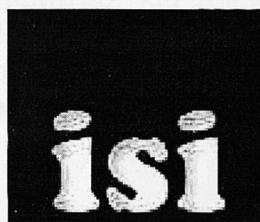
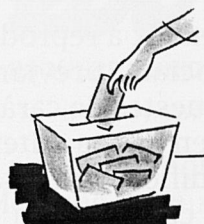

ESQUERRA UNIDA

Incrementar la dotació pressupostària i en recursos humans en tot allò que fa referència a la integració plena dels nous vinguts a les nostres terres,

les persones provinents d'altres indrets del món que han de tenir tots els mitjans necessaris per a conèixer la nostra llengua i cultura, per a sentir-se plenament ciutadans/es de les nostres Illes.

S'ha d'incrementar en aquest sentit, el treball conjunt amb els Ajuntaments, l'Administració més propera, i sobretot, els nostres centres escolars han de romandre oberts a programes de mediadors culturals no només cap als alumnes, sinó a través d'ells, per a les famílies.

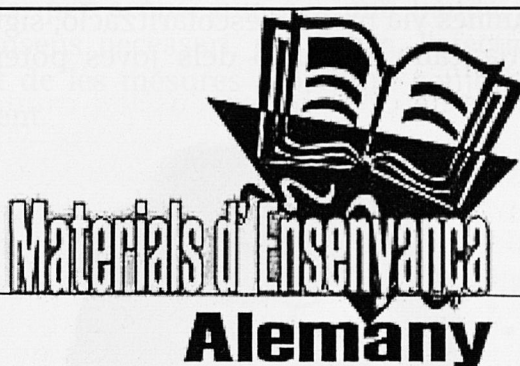
C o n t a c t e

Telèfon: 971 75 04 86

FAX: 971 90 59 34

www.isi-idiomos.com

e-mail: isi@jet.es

Treppunkt kompakt 1+2 (nou en novembre)

INICIACIÓ A LA LLENGUA ALEMANYA

GRAMÀTICA BÀSICA D'ALEMANY

Treppunkt Modul

Consulta les
nostres pàgines en
isi-idiomos.com

6-Quins tipus de mesures compensatòries impulsaríeu per tal de garantir la igualtat real d'oportunitats?

L'educació tendeix a reproduir les desigualtats socials prèviament existents, siguin aquestes de caràcter econòmic o cultural (en base a criteris de prestigi i d'estatus difícilment "atacables" en un context de competència econòmica ferotge i un sistema educatiu que facilita als centres d'ensenyament totalment privats i a bona part dels concertats la selecció de l'alumnat en origen), sigui mitjançant la selecció econòmica dels alumnes via preus d'escolarització, sigui mitjançant l'exclusió dels joves poten-

cialment conflictius que inevitablement acaben constituint el gruix dels estudiants de l'escola pública, que, d'altra banda, no disposa de recursos extraordinaris per afrontar aquesta situació absolutament extraordinària.

En aquest sentit, qualsevol mesura ha de passar pel reconeixement de les diferents necessitats dels alumnes i dels centres, amb dotacions de personal i econòmiques incrementades en els casos més crítics, amb el control dels centres totalment privats i concertats perquè hagin de compartir problemes si volen obtenir els beneficis de l'homologació dels seus estudis per part de l'administració pública, amb ajuts econòmics dels 0 als 18 anys, amb ràtios especialment reduïdes en els agrupaments més desafavorits, una major implicació de les administracions i de les famílies en les problemàtiques que depassen el marc escolar...

Catalina Gelabert,
candidata d'ESQ. REPUBLICANA DE CATALUNYA

La defensa d'un concepte d'igualtat d'oportunitats universal i compensatori és un dels principis bàsics de la política educativa socialista. Tanmateix la garantia de diferents mesures que compensin les desigualtats socials de l'alumnat és, per a nosaltres, una qüestió de primer ordre. La nostra proposta combinarà tres tipus de mesures de caràcter compensatori: un conjunt de propostes dirigides cap al control rigorós del procés d'escolarització per tal de garantir una distribució igualitària de l'alumnat i

dels recursos; un altre que permeti identificar zones educatives d'atenció preferent i la consegüent redistribució dels recursos; i un altre conjunt de mesures que garanteixin un sistema de segones oportunitats per a tothom.

El PSM continuarà potenciant les actuacions iniciades des de la Conselleria d'Educació i Cultura. Continuar amb el desenvolupament del Pla 0-3 i amb l'increment dels serveis d'orientació educativa, des dels equips d'atenció primerenca fins als departaments d'orientació. Potenciació de programes i actuacions específiques per atendre la diversitat de l'alumnat. També és vital una màxima coordinació amb els diferents departaments de serveis socials (que s'haurien d'ampliar a tots els nivells i administracions) per poder realitzar una tasca socioeducativa en xarxa que eviti duplicitat d'esforços i de recursos.

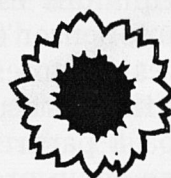

Unió Mallorca es defineix com a partit liberal, i precisament el liberalisme el que pretén és garantir la igualtat d'oportunitats. Sabem, objectivament, que la igualtat de resultats és utòpica, per això, hem de concentrar els esforços en la igualtat d'oportunitats, això significa que qualsevol alumne, estigui en la situació que estigui, visqui on visqui, o vengui d'on vengui, ha de veure assegurada l'oportunitat de tenir èxit en els estudis. Això suposa un tomb en la concepció tradicional del sistema educatiu, i és difícil contestar sintètica-

ment a la qüestió, però: en primer lloc s'han de compensar els desavantatges de partida (estudis anteriors, llengua familiar, etc.), cosa que s'ha de fer a través de la compensació especialitzada. Llavors, som partidaris de la creació de grups homogenis per tal de facilitar als docents la seva tasca, ja que no hauria d'aplicar estratègies distintes a alumnes distints en el mateix espai i temps, i també l'alumne es veuria més estimulat al no percebre diferències de nivell que generalment desmotiven.

Realment pot ésser molt ampla la resposta. Més que mesures en concret, allò que volem aportar és que qualsevol pla de mesures a dur a terme les proposarem conjuntament amb les entitats socials, els agents econòmics, els representants dels diferents col·lectius afectats, per aconseguir per una banda, el consens necessari, per l'altra, l'efectivitat de les mesures a prendre conjuntament.

ELS VERDS

La igualtat real d'oportunitats requereix un suport oficial, amb més inversions al respecte, fins i tot en la forma de quotes i subvencions, així com en l'organització educativa que assumesqui l'equiparació de pública i privada en serveis i activitats escolars que compensin les necessitats dels infants i de les famílies. Tot i que cal una cura exquisida per tal d'afavorir qui ho necessita sense perjudicar la protecció constitucional dels mèrits, el fet és que manca una política més decidida.

7-Quin tipus de política educativa municipal desenvoluparia el vostre grup? Oferiria programes educatius als centres escolars? Inclouria partides econòmiques per impulsar activitats extraescolars als centres?

En coherència amb els principis de proximitat i complementarietat, els ajuntaments cada vegada han de tenir un paper més actiu oferint programes complementaris o mitjançant altres polítiques més enllà de l'escolar que també incideixen en l'àmbit educatiu.

Fer dels municipis uns espais educadors en conjunt; pensar en les implicacions educatives de totes les actuacions municipals i afavorir una pedagogia del medi urbà a partir del principi que l'aprenentatge és un procés permanent i que les actuacions educatives s'han d'adreçar a col·lectius de totes les edats. S'han d'obrir canals de participació social i de col·laboració de les diferents administracions entre si i amb la iniciativa privada i els agents socials i culturals; i s'han de posar en marxa els consells escolars municipals.

Els programes educatius i les activitats extraescolars impulsats des dels ajuntaments s'han de fer d'acord amb les necessitats dels centres i del municipi i en col·laboració amb la comunitat escolar, per evitar que es converteixin en activitats aïllades i descoordinades.

S'hauria de garantir l'obertura dels centres en horari no lectiu perquè actuïn com a element dinamitzador de la vida social, cultural i recreativa dels pobles i de les barriades. S'ha de disposar de recursos humans i materials adequats i s'ha d'aprofundir en la col·laboració i la corresponsabilització de tots els membres de la comunitat.

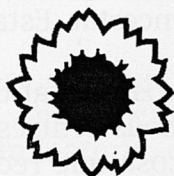
Els programes educatius als centres són una part important de l'educació, aquests programes han d'abraçar diferents aspectes com les drogodependències, la sexualitat i la higiene, a més dels valors democràtics. Ara bé, l'escola també ha de ser més ambiciosa i s'ha de voler implicar en el seu entorn i ser un centre de difusió cultural per al barri o per a la població en què s'ubica, ha de ser un lloc irradiador de cultura: arts plàstiques, teatre, cine, literatura, música. Sabem que els consumidors de cultura, no surten espontàniament, sinó que s'han de cultivar. Si a un lloc, per exemple, hi ha molta afició a la música o al teatre, és perquè s'ha creat un ambient positiu cap allò que ha creat públic i intèrprets, no al revés. Aconseguir això passa, és clar, per mantenir els centres oberts tot el dia i oferir activitats extraescolars, per als alumnes, però també per als pares.

Defensem un increment de les competències municipals en l'àmbit educatiu com a condició necessària per a millorar i adequar a cada realitat concreta l'oferta pública dels diferents tipus d'ensenyament. S'han d'impulsar els Consells Escolars Municipals, per veure si conjuntament es poden impulsar mesures urgents i concretes de suport als alumnes que presentin dificultats d'aprenentatge en coordinació amb els equips docents de la Conselleria.

Dins el marc dels Pactes Locals d'Ocupació, col·laboració amb el Consell Autòmic de la FP.

Programes d'obertura dels centres escolars fora d'horari lectiu, en col·laboració amb les entitats socials dels barris, i en base a un programa d'utilització de les instal·lacions esportives, consensuat amb els Ajuntaments.

ELS VERDS

Els municipis han de ser capdavaners en l'impuls a les primeres etapes educatives: cal impulsar i multiplicar les escoles municipals arreu de tots els municipis illencs, mentre que s'han de controlar les "guarderies" que han proliferat per garantir la qualitat d'aquests serveis. Pel que fa al manteniment dels centres educatius, cal dedicar partides suficients i àgils, i mantenir-ho com a prioritat d'acció continuada. Els programes educatius que s'han d'oferir al centres han d'anar lligats a l'àmbit més complex del projecte curricular i alhora amb les innovacions més significatives de la LOGSE: els temes transversals, que obren les portes a un coneixement inte-

grador, globalitzador i interdisciplinar. Sense treure-li importància als altres temes, els Verds hem de posar especial èmfasi en l'àrea de coneixement de l'educació ambiental, les ecoauditories, l'ambientalització dels centres i del currículum, per donar respostes a demandes i interessos connectats amb el medi ambient i la vida quotidiana. Altrament, sí que s'haurien d'incloure partides pressupostàries per activitats extraescolars que responguessin als interessos reals detectats tant pel Consell Escolar com per les Associacions de Mares i Pares.

Els ajuntaments han de tenir una vinculació forta i explícita amb les escoles i els instituts del seu terme, donat que són la institució més apropada als ciutadans i que millor coneix les seves necessitats i demandes. Així, no només es tracta que els municipis ofereixin programes educatius d'interès propi als centres, sinó que haurien d'intervenir directament en la seva gestió i dotació. S'obrirà l'ús de les infraestructures escolars, fora de l'horari lectiu, a les necessitats socials i culturals de l'entorn més pròxim; en contrapartida, els ajuntaments haurien de cedir gratuïtament els espais de la seva titularitat als centres docents per a la pràctica d'activitats esportives o culturals de caràcter extraescolar.

Les escoles infantils de 0 a 3 anys i les escoles d'adults han de ser regulades i controlades per la Conselleria d'Educació en el marc del model educatiu que es dissenyi específicament a la nostra comunitat, de manera que el professorat tenguí la mateixa consideració professional i econòmica que el que treballa en l'ensenyament obligatori.

8-Mapa escolar. Quin és el model d'escola que defensa el vostre partit, atesa la doble xarxa, pública i privada, que coexisteix a les Balears?

El PSM sempre ha tengut especial cura de l'escola pública, en tant que representa de manera clara la igualtat d'oportunitats i la participació democràtica per a famílies, alumnat i professionals dels centres. L'ensenyament concertat, en tenir la mateixa condició d'ensenyament gratuït i universal, sostingut amb fons públics, ha de ser igualment atès, regulat, i integrat en una única xarxa d'ensenyament.

Respecte a l'escola privada, l'Administració, a través dels seus mecanismes de control únicament ha de garantir que es compleix la normativa, especialment respecte a currículum i usos lingüístics. Respecte a l'escola pública, distingim entre gestió pública i gestió privada, els concertats, ja que tots aquests estan sostinguts amb fons

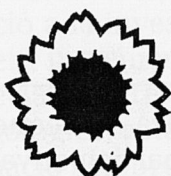
públics. Pensam que l'important és garantir un ensenyament públic no ja bo, sinó de luxe, i que això passa per una dinàmica de tria per part dels pares, això vol dir, que no desviarem alumnes de la concertada a la pública forçosament, sinó que optarem per concertar noves unitats. L'escola de gestió pública ha d'atreure alumnes per ser la millor no per la força. Consideram que ja és hora de dir les coses pel seu nom i pensar que hi professionals, alumnes i, sobretot, famílies que opten per un ensenyament a un centre concertat. Estan equivocats?

... Creim que la possibilitat de la tria lliure estimularà tots els centres a millorar els seus serveis, cosa que redundarà en un ensenyament millor, i per tant, en benefici dels usuaris, que en definitiva és el que importa. Això també passa per modificar el sistema de baremació per accedir als centres: eliminant definitivament el sistema d'adscripció; eliminant el sistema de districte, i passant a la valoració de la distància real al domicili.

El nostre grup defensa un model d'escola pública, laica, pluralista, crítica,

respectuosa amb les diferències a la vegada que integradora d'aquestes diferències.

ELS VERDS

L'escola pública ha de ser com la sanitat pública: la més estesa, la que té els millors professionals i els millors medis. L'escola privada i concertada està sotmesa efectivament a les mateixes lleis educatives que la pública. Els centres privats no s'han de beneficiar dels recursos públics, i els centres concertats han de tenir un major control perquè acosplesquin les seves obligacions legals en tant que receptors de diners públics.

Defensem una escola pública gratuïta, pluralista, laica, científica, integradora, no-discriminatòria, compensadora de les desigualtats socials i culturals, arrelada al nostre medi i potenciadora de la nostra llengua i cultura.

Pel que fa als centres de titularitat privada, s'ha d'incrementar el control de la

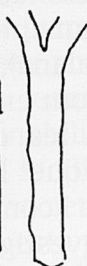
inspecció educativa en els que no reben diners provinents de fons públics per garantir que els seus estudis són plenament homologables i, en el cas dels centres concertats, cal incrementar el control en la selecció i admissió d'alumnat per assegurar l'equitat entre l'escola pública i la concertada, ambdues sostingudes per l'economia pública.

El nostre partit sempre ha defensat una escola pública de qualitat, moderna, adaptada a les necessitats socials i, sobretot, que garanteixi la igualtat d'oportunitats. La concertació de l'oferta educativa ha suposat, durant molt de temps, una forma de poder assegurar el dret a l'educació d'un percentatge considerable de la població. Creiem que en el cas de Balears no es pot parlar realment d'una doble xarxa pública-privada donat que aquesta és minoritària. No obstant això, la veu d'alarma s'ha disparat amb l'arribada de la nova llei d'educació (LOCE). La llei incrementa la discreció en la selecció de l'alumnat per part de les escoles públiques i concertades i això, en un termini relativament curt de temps, sí es pot traduir en una veritable doble xarxa educativa que pot acabar provocant una fractura social de conseqüències negatives molt costoses per a una societat democràtica com la nostra.

Casa Pomar Flores

PAPERS PINTATS I PINTURES
ARTICLES PER A ARTISTES
VASES I MOTLLURES

SANT MIQUEL, 77

07002 Palma

Telèfon 971 72 14 83

Fax 971 71 93 12

www.casapomarflores.com

**Av. Comte de Sallent
1 hora gratis**

9-Quina és la universitat que voleu. Què pensau que li manca a la UIB?

La principal funció d'una universitat és formar bons investigadors, és a dir, no tecnòcrates amb títol a la butxaca, sinó ciutadans i ciutadanes culturalment inquiets i que tinguin la formació i l'interès per aprofundir en el seu camp de coneixement, i posar-lo al servei de la societat. Per això, principalment s'ha de potenciar: la investigació com a raó de ser, la interdisciplinarietat com a formació d'intel·lectuals, i la didàctica, com a manera de transmetre coneixements.

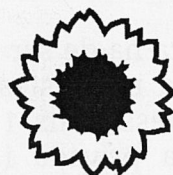
A més la UIB ha de ser referent intel·lectual del país, ja que n'és un dels pilars. Qualsevol país, i nosaltres encara menys, no es pot permetre prescindir d'investigadors i intel·lectuals. S'ha d'evitar caure en el fàcil provincianisme pensant que perquè és la nostra és la millor. No, siguem seriosos i facem controls d'excel·lència independents i que comparin la UIB amb les millors i sabrem cap on hem d'anar.

Una de les coses que més falta fan és augmentar la implicació social de la universitat.

Defensem el desenvolupament i consolidació de la UIB, determinar noves titulacions que permetin augmentar el nombre d'estudiants, juntament

amb una política de beques i una gestió transparent i participativa.

ELS VERDS

La UIB necessita: independència dels poders polítics i econòmics, excel·lència en el rigor i l'avaluació de la docència i la recerca, i universalitat en la seva projecció i en la seva obertura. Necessita menys interferències i més transparència, per tal de garantir els drets constitucionals a l'educació i a la llibertat de càtedra. A més ha d'estimular una major sensibilització ambiental en tots els estudis i ha d'ampliar el coneixement de la problemàtica socioambiental a través de la recerca sobre el medi ambient i l'educació ambiental, així com ser pionera i model en gestió ambiental. També cal fomentar el nombre d'estudis universitaris en els àmbits relatius al medi ambient.

Resulta imprescindible que la Universitat de les Illes Balears estigui profundament vinculada al país (universitat catalana), tant en les línies d'investigació com en la necessària col·laboració amb les diferents institucions, de manera que la UIB aportï informació científica i coneixement, fonamentant-se en la investigació bàsica que han de finançar les administracions públiques.

Caldrà establir un sistema de selecció entre projectes profitosos i estudis orientats a l'adquisició de "mèrits", de manera que es rendabilitzi la despesa pública en correlació a la docència i una major dedicació a la investigació.

Seria convenient incrementar el ritme de creació d'especialitats relacionades amb les noves tecnologies, establint diferents graus de formació sempre que sigui possible (tècnic, diplomat i llicenciat) i redistribuint l'oferta dels estudis generalistes en funció del mercat laboral més que no segons la influència dels diferents departaments.

El Govern ha fet un gran esforç per incrementar les infraestructures universitàries, uns exemples d'això són el multi aulari i la nova facultat d'Econòmiques i Dret. Ara la nostra primera preocupació és motivar la població juvenil, amb possibilitats d'anar a la universitat, perquè ho faci. Invertir en formació és invertir en el futur de la nostra comunitat. Per això la motivació per l'estudi i la formació superior és un dels objectius bàsics de la nostra política educativa. Volem impulsar les relacions de la universitat amb la societat en general i promoure aquesta institució com a un element imprescindible per a la recerca i el desenvolupament de la comunitat. En aquest sentit, proposam un ventall ample d'actuacions que van des de la intensificació de la formació dels joves investigadors i investigadores fins a la creació de noves estructures de R+D en la UIB per a fomentar la investigació científica i tecnològica d'excel·lència.

Volem una universitat moderna, capaç de jugar un paper actiu, de primera línia, dins l'escenari europeu, per això, juntament amb les mesures esmentades, reforçarem al màxim la mobilitat de la comunitat universitària i facilitarem la seva accessibilitat a la societat de la informació. La cerca d'aquesta projecció no ens fa deixar de banda altres aspec-

tes de la nostra realitat que reclamen respostes ràpides i consistents. Una altra prioritat de la nostra política universitària serà compensar els dèficits que suposa estudiar a Palma als residents de les altres illes i de la part forana.

Una Universitat que pugui respondre a tres eixos bàsics:

- A la demanda de formació permanent tant d'aquelles persones que han acabat els seus estudis secundaris com de les que, per raons personals o professionals vulguin seguir aprenent i millorant la seva formació. Una institució, entesa com a servei públic obert a tota la ciutadania amb igualtat d'oportunitats.

- A la recerca per millorar la qualitat de vida, incidir en el desenvolupament social, cultural i econòmic de la comunitat i ampliar els coneixements.

- A la normalització de la nostra llengua en el camp científic i cultural, en la difusió internacional de la nostra cultura i en la capacitació de titulats que possibilitin l'ús normalitzat de la nostra llengua en els distints camps de l'activitat professional

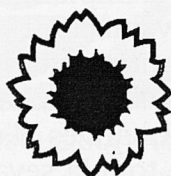
La Universitat té reptes ineludibles pendents d'afrontar: la consolidació de la seva autonomia, la integració en l'espai europeu de l'educació superior, la reconversió dels seus mètodes d'ensenyament, la màxima eficiència en la gestió dels recursos, la implantació de la cultura de l'autoavaluació i de l'avaluació externa, l'aprofitament de les tecnologies de la comunicació, l'adaptació a les necessitats formatives d'uns ciutadans que al llarg de tota la seva vida, estaran en procés d'actualització professional i cultural permanent.

10-Quin model d'Administració pública defensau? Quines mesures engegaríeu per tal de millorar i modernitzar la funció pública?

Una Administració professional, ben formada al servei dels ciutadans/es. Necessita millorar la formació dels treballadors/es públics en allò que fa referència a la dignificació i racionalització de la funció pública.

En col·laboració amb els representants dels treballadors/es públics, un pla consensuat de mesures per a facilitar, per una banda, les relacions dels ciutadans/es amb l'Administració, i per una altra, respectant els drets i deures dels treballadors públics, millorar substancialment el servei públic.

La funció pública necessita, per una banda assegurar mecanismes d'accés que garanteixin de manera

efectiva les capacitats dels aspirants per a l'acció professional i, altrament, una avaluació eficient i contínua de les formes d'organització del treball i els seus resultats. Per arribar a l'ideal d'eficiència, solvència i prestigi, cal evitar tota mena de privilegis.

Els sis nivells d'Administració pública que suportam els ciutadans de les Illes Balears i Pitiüses, producte de l'organització imposada pel Regne d'Espanya (ajuntament, consells, Govern de les Illes Balears, Govern espanyol, Delegació del Govern de Madrid i institucions europees) necessiten una urgent racionalització.

Com a prioritats per a l'establiment d'una nova funció pública, citarem: Creació d'una Escola d'Administració Pública; Autonomia de les administracions a l'hora de planificar les seves plantilles, seguint el principi de cooperació interinstitucional, facilitant el seu

redimensionament i la reassignació d'efectius; Equips de gestió mancomunats entre ajuntaments de pocs habitants; Crear la figura del procurador dels drets dels ciutadans davant suposats abusos de poder per part de membres de la funció pública; Estructurar l'Administració sobre la base de la divisió per àrees estratègiques de gestió, potenciant l'especialització per davant de la formació generalista; Disseny de sistemes d'alerta i de coneixement permanent de l'exterior per copsar els canvis socials i facilitar una intervenció pública ràpida i eficaç.

Defensem un model participatiu, pròxim i transparent. S'ha de potenciar un pla de modernització.

Una administració basada en els criteris d'independència, transparència, racionalitat, eficiència i eficàcia, amb un sistema de gestió adequat a les necessitats de la societat actual.

Per això, cal un compromís del Govern amb els ciutadans en la recerca d'una administració propera i sensible a les necessitats i expectatives, amable i humana, amb orientació permanent cap a la millora contínua dels serveis que dona amb una gestió basada en la qualitat.

És imprescindible impulsar un procés de reforma de la gestió interna i de l'estructura orgànica que permeti

el desenvolupament dels serveis públics oferts i, per tant, la millora en l'atenció al ciutadà, la simplificació dels tràmits i la coordinació. S'han d'implantar les finestretes úniques i la e-administració.

S'ha oferir a la ciutadania i a les entitats públiques i privades un millor accés als serveis i a la informació. Per una banda apropant l'administració, obrint finestretes úniques a diferents localitats de les illes i, per l'altra, intensificant l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació i l'adopció de modernes eines de gestió que facilitin la simplificació dels tràmits i processos.

El nostre model d'Administració és el que ens hem esforçat a tenir allà on governam, la nostra bandera és la de l'eficàcia i l'eficiència. És a dir, prestar el millor servei a la ciutadania, i maximitzar els recursos que tenim per fer més coses amb els mateixos recursos financers.

No fa falta fer cap revolució, però sí seguir en el camí ja iniciat de confiar la feina a la gent preparada, com hem fet fins ara, i també impulsar millores en la normativa perquè l'Administració de cada vegada estigui més al nivell del ciutadà.

